Συμμετέχω, παίρνω μέρος σε κάτι μαζί με κάποιον ή κάποιους, το αντίθετο, είμαι αμέτοχος.

Θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα προς όλους μας, που είναι το κατά πόσο αισθανόμαστε συμμέτοχοι σε όλα αυτά πού συμβαίνουν γύρω μας, κατά πόσο πιστεύουμε ότι μετέχουμε στη λειτουργία του πολιτικού μας συστήματος. Σε πολιτικό, κοινωνικό, πολιτισμικό, οικονομικό επίπεδο αλλά και σε ότι αφορά την κατάσταση και την προστασία του περιβάλλοντος. Παρακάτω εστιάζω κυρίως στη συμμετοχή στα πολιτικά-κομματικά πράγματα, θεωρώντας ότι τα πολιτικά κόμματα έχουν κυρίαρχο ρόλο στη δημοκρατική λειτουργία της χώρας μας με βάση το Ελληνικό Σύνταγμα.

Πολύ εύκολα και ανώδυνα μέσα μας αλλά και σε συζητήσεις που κάνουμε, κατηγορούμε πολιτικούς, κόμματα, δημοτικούς άρχοντες και συνδικαλιστές, ξεχνώντας ότι εμείς οι πολίτες έχουμε παραχωρήσει σε αυτούς με την ψήφο ή την αποχή μας τη δυνατότητα να

ασκούν και να εφαρμόζουν αυτές τις πολιτικές. Μετέχουμε στη διαδικασία εκλογής και καθιέρωσης κομμάτων ως οπαδοί, που πολύ συχνά δεν έχουμε καμία γνώση των θέσεων και πολύ περισσότερο των προθέσεων του κόμματος μας. Και βέβαια καμία απολύτως συμμετοχή στη διαμόρφωση αυτών των θέσεων.

Πολλοί από εμάς έχομε βοηθήσει στο να βρίσκονται σε αυτές τις θέσεις, κυρίως προεκλογικά εργαζόμενοι (αφιλοκερδώς) στα πολιτικά τους γραφεία, παίρνοντας τηλέφωνα, σταυρώνοντας ψηφοδέλτια, κολλώντας αφίσες ή βοηθώντας στην προετοιμασία κάποιας συγκέντρωσης φίλων του υποψηφίου.

Κάποιοι από εμάς ψηφίζουμε για να τιμωρήσουμε το κόμμα που κυβέρνησε ή ψηφίζουμε κάποιο άλλο για να υπάρχει άλλη μια φωνή στη βουλή, μήπως και κάτι αλλάξει.

Και δεν είμαστε λίγοι αυτοί που έχομε βολευτεί μια χαρά μέσα σ’αυτό το σύστημα διαπλοκής και συναλλαγής, εισπράττοντας για εμάς και τους ανθρώπους μας διάφορα οφέλη, όπως θέσεις εργασίας, θέσεις εξουσίας και ότι άλλο σημαντικό ή ασήμαντο μας επιτρέπει το σύστημα.

Άρα λοιπόν με κάποιο τρόπο συμμετέχουμε στη δημιουργία και τη συνέχιση της κατάστασης.

Βλέποντας, ότι η συμμετοχή μας είναι όχι μόνο αναγκαία αλλά και αναπόφευκτη για τη δημιουργία της όποιας πολιτικής κατάστασης, πιστεύω και προτείνω αυτή η συμμετοχή να γίνεται από εμάς τους πολίτες οργανωμένα και συνειδητά. Και βέβαια όχι με τον τρόπο και για τους λόγους που προανέφερα αλλά με τέτοιο τρόπο που να μας κάνει να αισθανόμαστε καθαροί και υπερήφανοι απέναντι στον εαυτό μας και τον τόπο μας .

Πρέπει να γίνει συνείδηση όλων μας ότι οφείλουμε να μετέχουμε στα κοινά. Το οφείλουμε

στον εαυτό μας, την αξιοπρέπεια μας αλλά κυρίως στις επόμενες γενιές.

Όλοι μας οφείλουμε να διαθέτουμε ένα μέρος του χρόνου μας σε κάποια συλλογικότητα που σαν σκοπό έχει την υπεράσπιση του κοινού καλού. Αυτή μπορεί να είναι ένας πολιτιστικός σύλλογος, ένας σύλλογος εργαζομένων, ένα πολιτικό κόμμα, μία ΜΚΟ, μια δημοτική ή περιφερειακή παράταξη, μια εθελοντική ομάδα δουλειάς στη γειτονιά ή το χωριό και η συμμετοχή μας θα πρέπει να είναι ουσιαστική.

Θα μείνω περισσότερο στη συμμετοχή μας στα πολιτικά κόμματα, γιατί τα βλέπω σαν τον κυριότερο παράγοντα δημιουργίας και υλοποίησης πολιτικών. Με ανάλογο τρόπο πρέπει να είναι η συμμετοχή μας και στις υπόλοιπες συλλογικότητες.

Το να είσαι μέλος αλλά και φίλος ενός κόμματος σημαίνει ότι οφείλεις να μετέχεις στις πολιτικές διεργασίες και όχι απλώς να μετέχεις αλλά και να έχεις άποψη και θέση. Πρέπει να αφιερώνεις χρόνο και κόπο προκειμένου να είσαι ενήμερος γι αυτά που συμβαίνουν και έτσι να μπορείς να έχεις άποψη. Ο χρόνος που θα πρέπει να διαθέτει ένα μέλος είναι μόνο λίγες ώρες την εβδομάδα. Πιστεύω ότι δεν είναι πολύς αν σκεφτούμε πόσες ώρες σπαταλούμε σε άλλες δραστηριότητες (παρακολούθησης τηλεόρασης, πολιτικών συζητήσεων με φίλους). Έτσι και αλλιώς οι περισσότεροι από εμάς ξοδεύουμε αρκετό χρόνο να παρακολουθούμε την ειδησιογραφία από την τηλεόραση, τις εφημερίδες, το internet ή το ραδιόφωνο.

Αν, πάρα πολλοί από τους υγιώς σκεπτόμενους πολίτες, ασχολούνταν και συμμετείχαν στα κοινά είμαι βέβαιος ότι δεν θα είχαν επιτρέψει στους σαλίγκαρους να έχουν φτάσει τόσο ψηλά που να μπορούν σήμερα να επηρεάζουν τη ζωή του τόπου και τη ζωή μας. Αν στα διοικητικά όργανα των κομμάτων είχαν έρθει και δουλέψει άνθρωποι που το κίνητρο τους δεν ήταν να βάλουν το παιδί τους σε μια δουλειά αλλά να βρίσκουν τα παιδιά όλων μας δουλειά, αν δεν ήταν να βολέψουν εαυτούς και ημετέρους αλλά να υπάρξει δικαιοσύνη και ισοπολιτεία για όλους, η κατάσταση θα ήταν διαφορετική.

Το να αναθεματίζουμε σήμερα τα πολιτικά κόμματα και παράλληλα να τα αποστρεφόμαστε

δεν αλλάζει σε τίποτα την κακή πολιτική κατάσταση που υπάρχει. Αύριο θα γίνουν εκλογές και από αυτά τα κόμματα θα ζητήσουμε να βγάλουν τη χώρα μας από την τόσο άσχημη κατάσταση που οι ξένοι φίλοι μας παρέα με τους δικούς μας «ηγέτες» την έχουν φέρει. Και εμείς αμέτοχοι και θλιβερά μακάριοι θα αναθεματίζουμε και πάλι τους άλλους, στις παρέες και στα καφενεία.

Σίγουροι ότι εμείς δεν έχουμε καμία ευθύνη και καμία συμμετοχή.

Μαυρογιάννης Μανόλης